

правилното разбиране реда на нѣщата и ни кара да се стараемъ да си създадемъ другъ редъ и други правила, съобразно съ нашите вѣзгледи. Мжъ и жена, като се оженятъ, мислятъ, че Господъ имъ е турилъ власть; мжътъ казва: „Ти при майка си си живѣла така, но сега въ мята кѫща влизашъ подъ новъ законъ. Азъ съмъ малко сприхавъ, честолюбивъ лесно се докачамъ — да се назиши, защото, ако ме обидишъ, ще приложа този строгъ законъ“. Жената пѣкъ казва на мжха си: „Азъ съмъ много чувствителна, деликатна, на работата не съмъ научена, да ме не карашъ на тежка работа; ако прѣстъпишъ този законъ, работитѣ веднага ще се измѣниятъ“. Както виждате, всички хора си приготвятъ свои закони. Но какво става въ края на крайщата? Скарватъ се и двамата. Защо? Защото положението, което тѣ сѫ завзели, е фалшиво въ самигъ основи. Истинската добра женитба не е нѣщо което е направено на земята. Три вида женитби има: едини, които се извръшватъ на Небето, други — на земята, а трети — въ ада; едини извръшени отъ Бога, други — отъ хората, а трети — отъ дявола. Когато встѫпите въ бракъ, установенъ отъ Бога, той ще донесе любовъ, миръ и радостъ въ дома ви; между мжха и жената ще има съгласие винаги, лоша дума нѣма да се чуе; тѣ ще прѣкаратъ блаженъ животъ. Когато ви съединяте хората, то ще бѫде само да се усъвѣренствувате: ще има между васъ тѣркане, за да се изгладите, защото два остри камъка брашно не мелятъ. Тази женитба не е Божие творение, а човѣшко; споредъ вашия умъ ще бѫде и работата ви. Когато Готподъ прави една работа, като всемждѣръ, всичко добре нарежда; когато хора-